

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11Co/172/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2212201609
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Hýbelová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2212201609.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Silvie Hýbelovej a sudcov Mgr. Renáty Gavalcovej a Mgr. Jozefa Mačeja, v právnej veci navrhovateľa: CETELEM SLOVENSKO, a.s., so sídlom Panenská 7, Bratislava, IČO: 35 787 783, zastúpený usadenou euroadvokátkou: JUDr. Helena Strachotová, Hviezdoslavova 7, Martin, proti odporkyňi: W. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. - L., Z., adresa na doručovanie R., K. XX, Z., o zaplatenie sumy 6.713,83 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Dunajská Streda, zo dňa 31. januára 2012, č. k. 8C/62/2012-123, takto

rozhodol:

Odvolačný súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zamietnutia nároku z zmluvy o úvere zo dňa 07.07.2005a v časti náhrady trov konania p o t v r d z u j e.

Odporkyňa sa náhrada trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa rozsudkom napadnutým odvolaním určil odporkyňi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 4.446,70 eur s 8,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 3.485,16 eur od 16.10.2012 do zaplatenia a zo sumy 961,54 eur od 16.10.2012 do zaplatenia, všetko v mesačných splátkach po 70 eur, ktoré sú splatné vždy do 28. dňa, toho ktorého mesiaca vopred počnúc dňom právoplatnosti rozsudku tak, že omeškanie jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia, vo zvyšku sú návrh navrhovateľa zamietol a zároveň rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Z odôvodnenia rozsudku vyplynulo, že navrhovateľ sa návrhom domáhal na odporkyňu zaplatenia sumy 6.713,83 eur spolu s 8,5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.810,03 eur od 01.03.2008 do zaplatenia a zo sumy 1.718,32 eur od 01.02.2008 do zaplatenia, a náhrady trov konania, keď tvrdil, že odporkyňa porušila zmluvne dohodnuté podmienky a úvery jej poskytnuté nesplácala riadne a včas. Odporkyňa uviedla, že v roku 2007 sa rozviedla, manžel jej zobral všetko, úvery, ktoré čerpala splácala, potom sa však dostala do omeškania a je schopná splácať dlhy maximálne v splátkach po 20 až 30 eur mesačne. Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní vec právne posúdil podľa § 1,2,3,4 zákona o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z.z. v znení účinnom v čase uzavretia oboch zmlúv podľa ust. § 879l o.z. v znení účinnom od 01.03.2010, podľa § 3, podľa §§ 37,39,40,52,451,456,458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa § 544 ods. 2 a § 566 ods. 2 O.z. a tiež podľa ustanovení Zákona o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia oboch zmlúv a to § 2 ods. 1 písm. b), g), § 6, § 23a ods. 1,2. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že navrhovateľ a odporkyňa dňa 20.12.2004 podpísali a teda aj uzavreli v poradí prvú zo žalovaných zmlúv o spotrebiteľskom úvere na sumu úveru 10.782,- Sk. Uvedená zmluva, ale v tomto rozsahu nie je predmetom tohto konania. Navrhovateľ tvrdí, že okrem tejto zmluvy tou istou listinou a to konkrétne v časti C tejto zmluvy uzavreli aj zmluvu o spotrebiteľskom úvere na úverový rámec 20.000,- Sk, čo je 663,88 eur. Tento úverový rámec bol neskôr zvýšený na sumu 25.000,- Sk a od mesiaca máj 2006

na sumu 40.000,- Sk, a odporkyňa na jej základe vyčerpala z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky celkom vo výške 1.588,86 eur. Z tejto zmluvy si navrhovateľ zo žalovanej celkovej sumy 6.713,83 eur uplatňuje sumu 1.783,51 eur spolu s úrokom z omeškania 8,5 % ročne, zo sumy 1.718,32 eur od 01.02.2008 do zaplataenia. V sume 1.783,51 eur si uplatnil 743,54 eur dlžné mesačné splátky úveru v rátane dlžných úrokov, poplatkov za poistenie úveru a za vedenie revolvingového účtu po lehote splatnosti ku dňu činnosti odstúpenia teda za obdobie 10/2006 do 11/2007 - 14x 53,11 eur z toho istina 306,95 eur, zmluvné úroky 402,67 eur, poplatky za poistenie úveru 13,01 eur a poplatky za vedenie revolvingového účtu 20,91 eur. Potom je to suma 974,77 eur ako neuhradené úverové istiny ku dňu účinnosti odstúpenia za obdobie od 12/2007 do zaplataenia, 65,19 eur neuhradené zmluvné pokuty za omeškanie za obdobie 10/2006 do 10/2007 (13x 4,25 eur) spolu s poplatkom za vstup pohľadávky do vymáhania 9,96 eur. Navrhovateľ si uplatňuje nároky na zaplataenie úveru, poplatkov a zmluvnej pokuty z tejto prvej zmluvy tvrdiac, že ide o nároky z platne uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 20.12.2004. Z tohto potom vyplýva, že pri posúdení dôvodnosti návrhu navrhovateľa súd musí vychádzať z právnej úpravy pri spotrebiteľských úverov a Zákona na ochranu spotrebiteľa, ktoré boli účinné v čase, keď mala byť zmluva uzavretá. Navrhovateľ si nároky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere môže uplatňovať jedine z platne uzavretého úkonu a navyiac, niektoré nároky, len ak zmluva obsahuje zákonom dané náležitosti. Toto všetko rieši v rámci posúdenia predbežnej otázky. Následne musí i skúmať výšku a dôvodnosť pohľadávky. Pri posúdení platnosti navrhovateľom tvrdenej prvej zmluvy o spotrebiteľskom úvere s úverovým rámcom 20.000,- Sk došiel súd k záveru, že navrhovateľ nepreukázal, že by medzi ním a odporkyňou bola platne uzavretá písomná zmluva o spotrebiteľskom úvere s úverovým rámcom. Navrhovateľ predložil len tlačivo - žiadosť / zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktoré primárne slúžilo ako prípad na uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere na sumu 10.782,- Sk na nákup tovaru. Sekundárnym prvkom je vopred navrhovateľom vypracovaná a do zmluvy zapracovaná žiadosť odporkyne o zaradenie do zoznamu žiadateľov o poskytnutie úverového rámca. Žiadosť nevypracovala odporkyňa, ale navrhovateľ. Ide o tzv. typovú zmluvu. Okrem toho je treba zdôrazniť, že ako je zmluva nakoncipovaná, ako sú umiestnené jednotlivé jej časti vrátane časti „C“, navrhovateľ vopred vnútil odporkyni aj podpis iného úkonu než iba ten, ktorý bol v danom okamihu vo sfére jej záujmu, ako totiž vyplýva z tlačiva, podpisom želanej zmluvy sa súčasne podpisuje aj pod tú časť textu, ktorá sa týka absolútne iného právneho vzťahu, ktorý má vzniknúť až v budúcnosti. Súhlas s revolvingovým úverom ako jednostranný úkon nie je zmluvou a ako taký neobsahuje dohodu strán o výške úveru ani výške úroku z úveru, ani výške úroku z omeškania, ani o poplatkoch a vôbec nie o ustanovení zmluvnej pokute. V danom prípade nemožno túto zmluvu považovať za platnú, nakoľko absentuje písomná forma, preto ak má odporkyňa na nejaké plnenie z prvej zmluvy vrátiť možno ho uplatňovať iba z titulu bezdôvodného obohatenia z neplatného právneho úkonu. V dôsledku toho odporkyňa tak nemá povinnosť z prvej zmluvy vrátiť nič na viac len to, čo jej bolo naozaj reálne poskytnuté zo strany navrhovateľa, nakoľko sa na úkor navrhovateľa ničím na viac neobohatila. Navrhovateľ odporkyni z prvej zmluvy reálne poskytol celkom 1.585,54 eur, táto suma vyplýva aj z potvrdenia navrhovateľa o odfinancovaní peňažných prostriedkov. Odporkyňa doteraz vrátila navrhovateľovi z prvej zmluvy sumu 624 eur. Plnenie poskytnuté odporkyňou navrhovateľovi súd zohľadnil ako vrátenie dlžnej sumy z prvej zmluvy, ktorú navrhovateľ odporkyni poskytol. Z toho potom vyplýva, že odporkyňa z prvej zmluvy dlhuje navrhovateľovi ešte sumu 961,54 eur. Preto súd určil odporkyni povinnosť zaplatiť túto sumu 961,54 eur spolu s úrokom z omeškania a to od 16.10.2012 do zaplataenia, teda deň po doručení návrhu na začatie konania odporkyni, keď navrhovateľ nepreukázal doručenie výzvy na zaplataenie odporkyni pred týmto dátumom. Pokiaľ sa týka nárokov z druhej zmluvy a to zmluvy zo dňa 07.07.2005 je jednoznačne preukázané, že navrhovateľ a odporkyňa uvedený deň podpísali a teda aj uzavreli v poradí druhú zo žalovaných zmlúv, zmluvu o spotrebiteľskom úvere na sumu úveru 150.000,- Sk, čo je 4.979,09 eur. Z tejto zmluvy si navrhovateľ uplatňuje sumu 4.930,31 eur s úrokom z omeškania 8,5 % ročne, zo sumy 4.810,03 eur od 01.01.2008 do zaplataenia. V tejto sume si uplatnil sumu 1.724,57 eur ako dlžné mesačné splátky úveru v rátane zmluvných úrokov, poplatkov za poistenie úveru po lehote splatnosti ku dňu účinnosti odstúpenia za obdobie od 10/2006 do 12/2007 z toho istina 1.122,95 eur, zmluvné úroky 555,18 eur, poplatky za poistenie úveru 46,48 eur, potom je to suma 1.085,46 eur ako neuhradené úverové istiny ku dňu účinnosti odstúpenia za obdobie od 01.08.2008 do zaplataenia, 120,29 eur ako neuhradené zmluvné pokuty za omeškania so splácaním úveru za obdobie 10/2006 a 12/2006 do 9/2007 a 11/2007 (12 x 9,19 eur), spolu s poplatkom za vstup pohľadávky do vymáhania 9,96 eur. Súd prvého stupňa došiel k záveru, že navrhovateľ s odporkyňou platne uzavrel písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere dňa 07.07.2005 na sumu 150.000,- Sk t.j. 4.979,09 eur, ale len v časti týkajúcej sa poskytnutia úveru. V zmluve nie je zmienka o úrokoch z úveru. Nie je tam dojednanie ani o prípadnej výške úrokov, ani o dojednaní úrokovej sadzby. Z toho dôvodu je treba konštatovať, že nemá navrhovateľ

právo žiadať úroky, ktoré v zmluve nie sú uvedené. Druhá zmluva je neplatná aj v časti poplatkov aj zmluvnej pokuty. Tieto všetky dojednania sú obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach. Zmluvu, formulár, Všeobecné obchodné podmienky k zmluve pripravil navrhovateľ. Tieto pripravoval pre vopred neurčený okruh spotrebiteľov. Odporkyňa nemala možnosť podstatným spôsobom obsah zmluvy a jej Všeobecných obchodných podmienok ovplyvniť a docieľiť ich zmenu. Všeobecné obchodné podmienky sú písané malým nečitateľným písmom. Spotrebiteľ tak nemá možnosť oboznámiť sa riadne s obsahom zmluvy, jej všeobecnými podmienkami, nemá možnosť zistiť, čo všetko v nich je obsiahnuté. Takéto konania a postup navrhovateľa je nutné vyhodnotiť, ako konanie v rozpore s dobrými mravmi. Okrem toho je neplatné aj z pohľadu určitosti a zrozumiteľnosti právneho úkonu. Odporkyňa tak nemá povinnosť z druhej zmluvy vrátiť nič na viac iba to, čo jej bolo poskytnuté. Má povinnosť vrátiť len reálne poskytnuté finančné prostriedky, keď navrhovateľ poskytol odporkyni sumu 4979,09 eur. Z tejto doteraz uhradila len 1.493,84 eur a nič viac. Nepreukázala žiadnym hodnoverným spôsobom, že by bola uhradila viac. Takto ešte musí zaplatiť rozdiel a to sumu 3.485,16 eur a nič viac. Keďže so svojím plnením sa dostala odporkyňa do omeškania súd priznal navrhovateľovi aj úroky z omeškania z uvedenej sumy, ale nie od 01.03.2008 ako žiadal navrhovateľ, ale iba od 16.10.2012, lebo až dňa 15.10.2012 bol odporkyni preukázateľne doručený návrh, z ktorého sa dozvedela, že navrhovateľ od nej požaduje žalované plnenie. Dňom nasledujúcim sa tak dostala do omeškania. Výrokom vo zvyšku súd návrh navrhovateľa zamietol a teda bol zamietnutý návrh navrhovateľa na zaplatenie sumy 2.267,12 eur (žiadaných 6.713,82 eur, priznaných z prvej zmluvy 961,54 eur - priznaných z druhej zmluvy 3.485,16 eur), spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne, zo sumy 1.234,87 eur od 01.03.2008 do zaplatenia a tiež zo sumy 961,54 eur od 01.03.2008 do 15.10.2012 a zo sumy 757,78 eur od 01.02.2008 do zaplatenia, a tiež zo sumy 3.485,16 eur od 01.02.2008 do 15.10.2012. Ide o nedôvodnú časť návrhu, lebo odporkyňa nedlhuje na úveroch viac ako jej bolo uložené zaplatiť. Nedlhuje nič na úrokoch z úveru, nedlhuje ani nič na zmluvných pokutách, vzhľadom na absenciu platných dojednaní o úrokoch z úveru, poplatkoch a zmluvnej pokute. Odporkyňa v konaní preukázala, že jej príjem je nízky, preukázala, že jej z platu vykonávajú zrážky zo mzdy na iné nároky o zaplatenie, jej situácia a schopnosť dlh uhradiť sú tak nepriaznivé. Navrhovateľ je právnickou osobou, ktorá poskytuje spotrebiteľské úvery s vedomím, že finančné prostriedky takto poskytnuté jej budú splácané v splátkach. Vzhľadom na to v súlade s § 160 ods. 1 O.s.p. odporkyni povolil súd pohľadávku uhradiť v splátkach vo výške 70 eur mesačne. O práve na náhradu trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p. vzhľadom na pomerný úspech a neúspech navrhovateľa ako aj odporkyne.

Proti tomuto rozsudku súdu prvého stupňa v to v časti zamietavého výroku o nepriznaní nároku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere zo dňa 07.07.2005. Uviedol, že posúdením nároku v časti úroku, keď súd dospel k záveru, že zmluva neobsahuje dohodu o úroku a preto nie je odporkyňa povinná uhradiť nič viacej ako istinu nesúhlasí. Cena za poskytnutie úveru tzn. odplata, odmena a pod., tzn. významovo identický obsah ako úrok bola zmluvne dohodnutá na výšku 2.039,43 eur. Táto skutočnosť je zo zmluvy o úvere zo 07.07.2005 zrejmá a nepochybná. Žiadny právny predpis nestanoví povinnosť odmenu za poskytnutie úveru nazvať úrokom a žiadny právny predpis nevylučuje stanovenie úroku ako pevnej sumy za celú dobu poskytnutia splácania úveru. Navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Odporkyňa v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že s odvolaním navrhovateľa nesúhlasí. Rozhodnutie súdu považuje za správne a morálne. Už 8 rokov sa snaží k veci pristúpiť zodpovedne, poplatky platiť a všetky peniaze jej odchádzajú už 8. rok zo mzdy na tieto platby, ktoré sú mnohonásobne navýšené a to aj exekútormi zastupujúcimi pochybné spoločnosti. Je pravdou, že spol. CETELEM poskytla dva úvery, snažila sa ich riadne splácať, zo sumy 150.000,- Sk zostala dlžná sumu 51.954,- Sk za odstúpenie od zmluvy, lebo nemala z čoho momentálne splácať, nakoľko nemohla ovplyvniť poradie exekúcie si pripočítal navrhovateľ sumu 92.953,- Sk a ešte pokutu 3.624,- Sk spolu 148.531,- Sk. Z úverovej karty bola dlžná 22.400,- Sk tam si pripočítali pokutu 29.366 + 1.964,- Sk. Ešte vo februári 2009 požiadala zástupcu CETELEM, aby dali vec na súd, ktorý to vyrieši. Oznamila im jej finančnú situáciu. Nereagovali, až v roku 2012 prišlo predvolanie na súd. 8 rokov býva v záhradnej chatke v Z., ktorá nemá číslo súpisné, pošta jej môže byť doručená len do zamestnania, záhradnú chatu jej požičali rodinní priatelia, celá jej mzda odchádza na exekúcie.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací po zistení, že odvolanie bolo podané včas oprávnenou osobou - účastníkom konania proti rozhodnutiu, proti ktorému je možné podať odvolanie po skonštatovaní, že odvolanie má základom predpísané náležitosti preskúmal napadnuté rozsudnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi podaného odvolania podľa § 212 ods. 1 O.s.p., postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 od.s 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je v napadnutej časti vecne správny.

Predmetom konania vedeného na súde prvého stupňa pod sp. zn. 8C/62/2012 je určenie povinnosti odporkyni zaplatiť navrhovateľovi sumu 6.713,83 eur s úrokom z omeškania 8,5 % ročne zo sumy 4.810,03 eur od 01.03.2008 do zaplatenia a zo sumy 1.718,32 eur od 01.02.2008 do zaplatenia.

Predmetom odvolacieho konania je posúdenie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým bol návrh navrhovateľa v časti zamietnutia nároku zo zmluvy o úvere zo dňa 07.07.2005, o ktorom nároku navrhovateľ tvrdí, že sa jedná o cenu za poskytnutie úveru, odplatu, odmenu a pod. tzn. významovo identický obsah ako úrok, ktorá cena bola zmluvne dohodnutá na výšku 2.039,43 eur (poskytnutý úver vo výške 4.979,09 eur a povinnosť uhradiť ho v splátkach po 115,32 eur v počte 60 t.j. celkom 6.918,94 eur).

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvého stupňa zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a veci i správne právne posúdil.

Pretože odvolací súd preberá súdom prvého stupňa zistený skutkový stav, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie odvolateľom tvrdeného nároku, pričom i podľa odvolacieho súdu dospel súd prvého stupňa k správnym skutkovým zisteniam, a pretože v celom rozsahu zdieľa jeho právny záver s poukazom na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd odkazuje na správne a presvedčivé odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozhodnutia. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od týchto záverov prvostupňového súdu odchyliť a preto nemôže dať za pravdu odvolateľovi. Odvolateľ navyše v odvolaní neuviedol žiadne nové relevantné skutočnosti, s ktorými by sa nebol vysporiadal súd prvého stupňa, a ktoré by boli spôsobilé privodiť v napadnutej zamietajúcej časti zmenu rozhodnutia.

Vzhľadom k všetkým vyššie uvedeným skutočnostiam preto odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti nároku zo zmluvy o úvere zo dňa 07.07.2005 podľa § 219 ods. 1 O.s.p. z dôvodu vecnej správnosti potvrdil, keď súd prvého stupňa správne rozhodol aj o náhrade trov konania.

O práve na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 O.s.p. za použitia ust. § 142 ods. 1 O.s.p., keď v odvolacom konaní úspešnej odporkyni ich náhradu nepriznal, keďže túto si riadne neuplatnila.

Uvedený rozsudok bol prijatý v senáte pomerom hlasov 3 : 0, teda jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.